Εις αφκα' εν Αστουπαλία νοεμβρίω κδ' ενεφάνη έμπροσθεν ημών **Γεώ ργιος Τορνέας** καστελλάνος Αστουπαλίας και Αμουργού ο κυρ
Γεώ ργιος Καλουδάς
γυρεύοντα το ψυχικόν οπού εδώκασιν οι ίδιοι κληρονόμοι του μοναστηρίου και εδικαίωσεν τούτο, διότι δε μ' εδείξασιν καμμίαν γραφήν από τους ιδίους κληρονόμους και δια κείνο διατί δε μου εβαστούσα γραφήν ουδέ από τους κληρονόμους ουδέ από τους καλογέρους, είπαμεν νάναι δικά του. Ύστερον πάλιν ήρθαν οι καλόγεροι με γραφές απού τα δώκαν οι καθολικοί κληρονόμοι και επήραν τα όλα ως καθώς των εγγίζει και εδωκαμέν τα όλα του μοναστηρίου της Παναγίας να είναι όλα αδιάσειστα της αγίας μονής με καλές μαρτυρίες και με καλούς κριτάδες και να είναι αδιάσειστα της Παναγίας της Αμουργού, και όποιος τα γυρεύση να του 'πης να λείπη από 'κει απάνω εις πένα υπέρπυρα ν' ήγουν πενήντα, ακομή και το βάρος οπού έχουν οι πατέρες να είναι απάνω του απού τα εναντιώση. Ακομή πλερώνει ο παπά κυρ Νικόλας το τέλος το πρώτον λη' σολδία και ύστερον λς' ετουνών των πραγμάτων και έταξε να τα πλερώνη τι τέλος του μοναστηρίου όλον από λόγου του παιδιά παιδιών του. Εγεγόνει η παρούσα γραφή κατενώπιον αξιοπίστων και παρακαλετών μαρτύρων κυρ
Γεώ ργη Ρόδιου
και κυρ
Αντώ νη Πολυέζου
και κυρ
Γεώ ργη Βεργή
και κυρ
Νικήτα Δραγουνά
και κυρ
Φιλίππου Σταδειάτη
. Και εγώ Γεώργιος Τουρνέας και γουβερναδόρος Αστουπαλίας και Αμουργού μετάνοιες εις την Παναγίαν και εις όλους τους πατέρες και εύχεσθε υπέρ εμού. Και δίδω ένα βαρκάκι δια την ψυχήν μου της Παναγίας δια να με γράψουν εις το βραβείον της Παναγίας. Εγώ
Μιχαήλ Ρόδιος
γραμματικός του αφέντη έγραψα.